

LIVIU V. PANDREA

PSALMII

Exegeză și comentarii mistice

I: Psalmii 1-50

Galaxia Gutenberg
2019

Sigle	7
Abrevieri	8
Cuvânt introductiv	9
1. Contrastul dintre Psalmi și traduceri	9
2. Metoda de lucru	12
3. Numerotarea Psalmilor	12
4. Denumiri și împărțire	13
5. Titlurile Psalmilor	15
5. 1. Categorii poetice	16
5.2. Autorii Psalmilor	17
5.3. Indicații de ordin muzical și liturgic	18
6. Scopul urmărit	18
CATISMA I	
Psalmul 1 – Contrastul dintre fericirea celui drept și ruina celui neleguit	21
Psalmul 2 – Viziunea profetică a dramei Răscumpărării	27
Psalmul 3 – Încrederea în Dumnezeu în mijlocul prigoanei	35
Psalmul 4 – Motivele încrederei și avantajele intimității cu Dumnezeu	41
Psalmul 5 – În ce constă adevărata rugăciune, ce presupune aceasta și foloasele ei	47
Psalmul 6 – Grozăvia păcatului, căința păcătosului și bucuria pentru iertarea obținută	55
Psalmul 7 – Rugăciunea unui nevinovat, calomniat și prigonit	61
Psalmul 8 – Imn Creatorului universului și predilecției sale divine față de om	71
CATISMA II	
Psalmul 9A (în ebr. 9) – Aducere de mulțumire pentru trecut și cerere de ajutor într-o încercare prezenta	79
Psalmul 9 B (în ebr. 10)	85
Psalmul 10 (în ebr. 11) – Încredere în Dumnezeu chiar și atunci când totul pare pierdut	91
Psalmul 11 (în ebr. 12) – Strigăt de ajutor împotriva duplicității și perversității generației prezente	99
Psalmul 12 (în ebr. 13) – Rugăciunea celui oprimat și implorare de ajutor	105
Psalmul 13 (în ebr. 14) – Corupția universală și dorul de mântuire	109
Psalmul 52 (în ebr. 53) – Corupția universală și dorul de mântuire	111
Psalmul 14 (în ebr. 15) – Exigențele intimității divine	119
Psalmul 15 (în ebr. 16) – Rugăciunea și fericirea unui suflet consfințit	127
Psalmul 16 (în ebr. 17) – Întreita cerere de ajutor a unui suflet prigonit cu înversunare	137
CATISMA III	
Psalmul 17 (în ebr. 18) – Imn de mulțumire pentru biruințe și pentru statornicirea regalității peste Israel și peste neamuri	145
Psalmul 18 (în ebr. 19) – Gloria lui Dumnezeu în natură și în revelație	165
Psalmul 19 (în ebr. 20) – Rugăciune pentru rege înaintea unei bătăliei	175
Psalmul 20 (în ebr. 21) – Recunoștință pentru victoria acordată regelui	179

Psalmul 21 (în ebr. 22) – Profetia pătimirilor și triumfurilor lui Mesia.....	183
Psalmul 22 (în ebr. 23) – Imn pastoral de încredere și abandonare.....	197
Psalmul 23 (în ebr. 24) – Maiestatea Creatorului cere sfîntenia vieții de la cei ce intră în sanctuar.....	203
CATISMA IV	
Psalmul 24 (în ebr. 25) – Act de încredere și cerere de iertare și de ajutor	211
Psalmul 25 (în ebr. 26) – Vădirea nevinovăției și apel la dreptatea divină	221
Psalmul 26 (în ebr. 27) – Nici o teamă atunci când îl ai pe Dumnezeu cu tine....	227
Psalmul 27 (în ebr. 28) – Strigăt de ajutor și aducere de mulțumire	235
Psalmul 28 (în ebr. 29) – Uraganul arată măreția glasului Domnului	241
Psalmul 29 (în ebr. 30) – Imn de mulțumire pentru salvarea dintr-o boală și calamitate mare.....	247
Psalmul 30 (în ebr. 31) – Apel la Dumnezeu într-o restrîște supremă	255
Psalmul 31 (în ebr. 32) – Învățătură asupra împăcării cu Dumnezeu prin mărturisirea păcatelor.....	265
CATISMA V	
Psalmul 32 (în ebr. 33) – Imn lui Dumnezeu, Creator și Orânduitor al lumii și Ocrotitorul lui Israel.....	275
Psalmul 33 (în ebr. 34) – Imn de mulțumire lui Dumnezeu ca Ocrotitor al celui drept și învățătură asupra căii fericirii	283
Psalmul 34 (în ebr. 35) – In oppressores (contra prigonitorilor).....	289
Psalmul 35 (în ebr. 36) – Cântecul celor două abisuri.....	299
Psalmul 36 (în ebr. 37) – Providența veghează!.....	309
CATISMA VI	
Psalmul 37 (în ebr. 38) – Urmările păcatului și implorarea îndurării divine	323
Psalmul 38 (în ebr. 39) – Cântec de jale: scurtîmea și deșărtăciunea vieții omului.....	331
Psalmul 39 (în ebr. 40) – Încercările vieții	341
Psalmul 40 (în ebr. 41) – Cugetările și rugăciunea milostivului trădat	353
Psalmii 41-42 (în ebr. 42-43) – Dorul de Dumnezeu și de Casa Domnului	349
Psalmul 43 (în ebr. 44) – Tânărirea poporului ales	365
Psalmul 44 (în ebr. 45) – Viziune profetică: nunta lui Hristos cu Biserica	373
Psalmul 45 (în ebr. 46) – Imn încrederii în Dumnezeu	391
CATISMA VII	
Psalmul 46 (în ebr. 47) – Lui Dumnezeu, mărire!	403
Psalmul 47 (în ebr. 48) – Imnul pelerinilor cu prilejul salvării miraculoase a Sionului.....	409
Psalmul 48 (în ebr. 49) – Prosperitatea celor păcătoși în lumina sanctiunilor eterne	417
Psalmul 49 (în ebr. 50) – Judecarea lui Israel pentru cultul formalist și ipocrizie.....	425
Psalmul 50 (în ebr. 51) – Cererea de iertare a păcătosului căit.....	433

Psalmul 1

Contrastul dintre fericirea celui drept și ruina celui nelegiuțit

I

1. *Fericie de omul*

Care nu se ia după povața celor răi,
Nici nu se abate pe calea celor nelegiuții,
Nici aşază-se la sfat
Cu cei ce de toate joc își bat.

2. Ci desfătarea lui e Legea Domnului

Și gândul său, de ziua și de noaptea,
E învățătura Lui.

II

3. Acela, orice ar face, în toate are spor,

Căci e ca pomul verde sădît pe malul apei,
Care la vremea sa rodește din belșug
Și ale cărui frunze nu se mai ofilesc.

III

4. Dar nu este așa cu cei fără de lege:

Ci ei sunt ca pleava ce-o spulberă vântul.

5. De aceea, la judecată, păcătoșii nu vor putea sta, Și nici nelegiuții, printre cei drepti,

Loc nu vor avea.

6. Căci calea celor drepti Domnul o știe și-o întărește, Iar calea celor răi duce la pieire.

Lămuriri

În textul ebraic, acest psalm, ca și Ps. 2 și încă alți 32 de psalmi, nu este precedat de nici un titlu. Titlurile, acolo unde există, indică uneori caracterul, subiectul sau scopul cântecului; alteori, autorul sau ocazia istorică sau acompaniamentul muzical prescris, sau toate acestea împreună. De obicei foarte scurte, titlurile diferă ca lungime de la un singur cuvânt până la două stihuri întregi, ca în Ps. 59 (cel mai complet dintre ele). În LXX și în Vg, cu excepția primilor doi psalmi, toți ceilalți au titlu.

Planul Psalmului 1

	<u>Stihul</u>																							
Cel DREPT	<table border="0"> <tr> <td style="vertical-align: top;"> <table border="0"> <tr> <td>Descrierea celui drept</td> <td> <table border="0"> <tr> <td>Negativ:</td> <td>nici mic de suflet ..</td> </tr> <tr> <td>el nu e:</td> <td>nici vicios</td> </tr> <tr> <td></td> <td>nici sectar</td> </tr> </table> </td> </tr> <tr> <td></td> <td style="text-align: right;">1</td> </tr> </table> </td><td style="vertical-align: top;"> <table border="0"> <tr> <td>Pozitiv: Bucuria și gândul său</td> <td></td> </tr> <tr> <td>e Legea Domnului</td> <td></td> </tr> <tr> <td></td> <td style="text-align: right;">2</td> </tr> </table> </td><td style="vertical-align: top;"> <table border="0"> <tr> <td>Soarta de acum: prosperitatea</td> <td></td> </tr> <tr> <td></td> <td style="text-align: right;">3</td> </tr> </table> </td></tr> </table>	<table border="0"> <tr> <td>Descrierea celui drept</td> <td> <table border="0"> <tr> <td>Negativ:</td> <td>nici mic de suflet ..</td> </tr> <tr> <td>el nu e:</td> <td>nici vicios</td> </tr> <tr> <td></td> <td>nici sectar</td> </tr> </table> </td> </tr> <tr> <td></td> <td style="text-align: right;">1</td> </tr> </table>	Descrierea celui drept	<table border="0"> <tr> <td>Negativ:</td> <td>nici mic de suflet ..</td> </tr> <tr> <td>el nu e:</td> <td>nici vicios</td> </tr> <tr> <td></td> <td>nici sectar</td> </tr> </table>	Negativ:	nici mic de suflet ..	el nu e:	nici vicios		nici sectar		1	<table border="0"> <tr> <td>Pozitiv: Bucuria și gândul său</td> <td></td> </tr> <tr> <td>e Legea Domnului</td> <td></td> </tr> <tr> <td></td> <td style="text-align: right;">2</td> </tr> </table>	Pozitiv: Bucuria și gândul său		e Legea Domnului			2	<table border="0"> <tr> <td>Soarta de acum: prosperitatea</td> <td></td> </tr> <tr> <td></td> <td style="text-align: right;">3</td> </tr> </table>	Soarta de acum: prosperitatea			3
<table border="0"> <tr> <td>Descrierea celui drept</td> <td> <table border="0"> <tr> <td>Negativ:</td> <td>nici mic de suflet ..</td> </tr> <tr> <td>el nu e:</td> <td>nici vicios</td> </tr> <tr> <td></td> <td>nici sectar</td> </tr> </table> </td> </tr> <tr> <td></td> <td style="text-align: right;">1</td> </tr> </table>	Descrierea celui drept	<table border="0"> <tr> <td>Negativ:</td> <td>nici mic de suflet ..</td> </tr> <tr> <td>el nu e:</td> <td>nici vicios</td> </tr> <tr> <td></td> <td>nici sectar</td> </tr> </table>	Negativ:	nici mic de suflet ..	el nu e:	nici vicios		nici sectar		1	<table border="0"> <tr> <td>Pozitiv: Bucuria și gândul său</td> <td></td> </tr> <tr> <td>e Legea Domnului</td> <td></td> </tr> <tr> <td></td> <td style="text-align: right;">2</td> </tr> </table>	Pozitiv: Bucuria și gândul său		e Legea Domnului			2	<table border="0"> <tr> <td>Soarta de acum: prosperitatea</td> <td></td> </tr> <tr> <td></td> <td style="text-align: right;">3</td> </tr> </table>	Soarta de acum: prosperitatea			3		
Descrierea celui drept	<table border="0"> <tr> <td>Negativ:</td> <td>nici mic de suflet ..</td> </tr> <tr> <td>el nu e:</td> <td>nici vicios</td> </tr> <tr> <td></td> <td>nici sectar</td> </tr> </table>	Negativ:	nici mic de suflet ..	el nu e:	nici vicios		nici sectar																	
Negativ:	nici mic de suflet ..																							
el nu e:	nici vicios																							
	nici sectar																							
	1																							
Pozitiv: Bucuria și gândul său																								
e Legea Domnului																								
	2																							
Soarta de acum: prosperitatea																								
	3																							

 4 || Cine este cu adevărat fericit? | | | | | | | | | | | |---------------------------|--|-------------------------|--|---------------------------|--|--|---|---| | Iar nu cei NELEGUȚI | <table border="0"> <tr> <td>ei sunt ca pleava</td> <td></td> </tr> <tr> <td>nu suportă judecata</td> <td></td> </tr> <tr> <td></td> <td style="text-align: right;">5</td> </tr> </table> | ei sunt ca pleava | | nu suportă judecata | | | 5 | Nici loc cu cei drepti nu vor avea..... | | ei sunt ca pleava | | | | | | | | | | nu suportă judecata | | | | | | | | | | | 5 | | | | | | | | | 5 |
| De ce această deosebire? | | | | | | | | |---|---|-----------------------------|--|---|--| | Fiindcă Dumnezeu calea dreptilor | <table border="0"> <tr> <td>O știe și o întărește</td> <td></td> </tr> <tr> <td>Iar necredincioșii se pierd în rătăcirile lor</td> <td></td> </tr> </table> | O știe și o întărește | | Iar necredincioșii se pierd în rătăcirile lor | | | O știe și o întărește | | | | | | | Iar necredincioșii se pierd în rătăcirile lor | | | | | | | 6a |
| | | | 6b |

Responză a) „Cînd desfătarea lui e Legea Domnului”: în ebr. *heftō* („desfătarea lui”), a fost tradus impropriu de LXX prin „voia lui”. Prin „Lege” se înțelege toată revelația divină, nu numai decalogul.

2 b) „[e] gândul său”: ebr. *yeh'geh*: lit. „își murmură siesi”. Verbul indică o meditație susținută, continuată zi și noapte, cum chiar psalmul o precizează.

3 a) E ceea ce va spune mai târziu Evanghelia: „Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate acestea vi se vor adăuga” (Mt 6, 33).

3 b) „sădit”, în ebraică *ṣāṭūl*, s-ar putea traduce prin „răsădit”, adică transplantat dintr-un loc sterp într-unul mănos și gras.

4) După „pleava ce-o spulberă vîntul”, LXX adaugă „de pe față pământului”.

5) „nu vor putea sta”: lit. *lo' yāqumū* = „nu vor [putea] sta în picioare/ nu se vor [putea] scula”; „la judecată”, ebr. *bammispāt*, adică nu vor putea suporta rigoarea unei judecăți nepărtinitoare.

6 b) „o știe”: ebr. *yōdēa'*, de la verbul *yāda'*, indică în acest caz o cunoaștere de dragoste și de aprobare, ca în Ps. 36, 18; Prov 12, 10; 27, 23. Pentru a exprima mai fidel ideea, am completat traducerea prin „și-o întărește”, pentru a reda prin două verbe puternicul sens al verbului ebraic.

Comentariu

Ps. 1 constituie un splendid preludiu al Cărții Psalmilor. Întrucât profetul Ieremia l-a cunoscut și s-ar părea că îl și citează și parafrazează (a se compara stihurile 3-4 cu Ier 17, 5-8; cf. Ez 47, 12), în mod evident este anterior profetului. Unii Sfinți Părinți, o serie de manuscrise ale LXX și mulți autori moderni îl atribuie lui David și, de fapt nimic, nici ca fond, nici ca stil, nu se opune acestei opinii. „Nimic serios – zice Sales – nu se poate opune unei atari atribuirii”.

Sfântul Vasile consideră că Ps. 1 e un *prooemium breve*, adică un excelent prolog al întregii Psaltiri⁷, iar Sfântul Ieronim îl numește *praefatio Spiritus Sancti* al Cărții Psalmilor. Într-adevăr, ideile enunțate pe scurt în acest psalm revin ca un laitmotiv și se reverberează ca un ecou de la primul până la ultimul cânt al Psaltirii: necazurile și suferințele pe care cel drept le are de îndurat fiind multe, Psaltirea începe prin a-i arăta fericirea la care într-o zi va trebui să ajungă.

„Ferică de omul...” Mântuitorul însuși își va începe cuvântarea sa cu eterna obsesie a omului de totdeauna și de pretutindeni (cf. Mt 5, 3-11).

⁷ Migne, XXIX, 216.

Or, fericirea nu se poate afla în nimic trecător, căci, din clipa în care iubești ceva trecător, râvnești și te identifici prin iubire cu ceva ce se poate pierde și, de fapt și în mod fatal, se va și pierde. Ba mai mult, chiar dacă omul niciodată nu ar mai pierde lucrurile trecătoare, o dată dobândite, nici atunci, și mai ales atunci, tot nu ar fi fericit, căci sufletul omenesc, ahiaț după etern și capabil de infinit, nu poate fi îndestulat cu lucruri trecătoare și mărginile. „Astfel sunt lucrurile lumii acesteia: – spune Sfântul Giuseppe Cafasso – până nu le ai, și se par mari și sunt dorite cu ardoare. Când ai reușit să le obții, nu numai că nu te mai mulțumesc, dar aproape că te plăcășesc și te indispon. Și de îndată ce au trecut, par doar un vis, un nimic!”

Setea inimii noastre poate fi înșelată, dar nu potolită cu ceea ce pierde și sufletul poate fi ocupat până la o vreme, dar nu și umplut cu tot ce-i limitat și efemer. Căci tot ce este trecător este nimic în comparație cu infinitele aspirații ale sufletului omenesc, dornice să-l cuprindă pe Cel Necuprins, pe Dumnezeu și, cu cât cineva va căuta mai cu înfrigurare ceea ce este trecător, cu atât va fi mai vrednic de compătimire și, în final, mai nefericit. Iată pentru ce, încă de la început, poetul inspirat ne pune în față faptul că, dacă cineva vrea să fie cu adevărat fericit, „trebuie să năzuiască – cum ne spune Sfântul Augustin – după cele veșnice pe care schimbarea norocului nicicând nu le poate răpi. Și deoarece singur Dumnezeu este veșnic, numai în Dumnezeu se poate afla fericirea”.

A-l căuta pe Dumnezeu este însăși definiția omului drept. Pentru a-i reliefa mai plastic trăsăturile, psalmistul începe prin zugrăvirea contrastului dintre acesta și cel nelegiuitor.

Sunt trei etapele pe care un nelegiuitor le poate parcurge. Cele trei etape sunt sugerate de cele trei verbe care arată evitarea lor: „nu se ia”, „nu se abate”, „nici nu se aşază”, care exprimă o gradăție ascendentă, acestui întreit paralelism al verbelor corespunzându-i un întreit paralelism al substantivelor „răii” (în general), „nelegiuitorii”, „batjocoritorii”.

Gradăția este și mai marcată de cele trei substantive din textul ebraic și anume:

1) *Rēšā̄ ūm* (cei răi, în general, sau necucernicii) este expresia cea mai generală pentru a desemna nelegiuirea; aceștia sunt *impīi corde*, cum spun comentatorii latini; „Cel credincios se expune riscului de a fi apreciat drept excentric, un izolat, omul făcând parte dintre cei în minoritate. Tentarea de a imita ambientul și a se potrivi cu opinia curentă a celor mulți este foarte puternică⁸”;

⁸ Ravasi, p. 80.

Responsabilitate parțială și sănătate

2) Hattā'īm (nelegiușii sau păcătoșii înverșunați), este o formă intensivă și denotează săvârșirea unor fapte exterioare multiple și repetate; sunt *peccatores opere*;

3) Lēṭīm (batjocoritorii, hulitorii, fr. moqueurs, railleurs) sunt liber-cugetătorii care, bătându-și joc de toate, și mai ales de tot ce e sfânt, profanează și propovăduiesc în mod deschis necredința: *irrisores ore*. Este împietrirea voluntară în rău, însoțită de propaganda activă a unor doctrine greșite. „Hulitorii” distrug viața socială stârnind ură și creând haos. Vorbirea de rău poate fi decisivă în a determina coruperea opiniei publice a unui întreg popor⁹.

Fiecare dintre aceste trei prototipuri își are reprezentanții săi în societate în general, și în patimile Mântuitorului, în special.

Rēṣā'īm sunt cei indiferenți și fără convingeri, ușuratici și schimbători care printre cei buni ar fi și ei buni, dar care în viață se lasă dominați și conduși de clica celor răi, urmând „povața celor necredincioși”. E cazul lui Pilat care, făcând răul, se spală pe mâini: e prototipul lașului.

Hattā'īm sunt cei care și-au angajat pozitiv și voluntar posibilitățile lor în slujba păcatului, ca Iuda, care, deceptiunat de spulberarea viselor de profit politico-social de pe urma unui Mesia aservit celor pământești, pe de o parte, și orbit de patima lăcomiei după bani, pe de alta, s-a abătut pe drumul trădării infame.

Lēṭīm sunt cei împietriți în rău, care, arborând steagul de liber-cugetători, fac profesiune de ură și necredință și își propagă ura și necredința, instigând gloatele și făcând din ura împotriva Cuvântului divin tot crezul lor, căutându-și neabătut prozeliti și complici: sunt fariseii și saduceii, în frunte cu Ana și Caiafa.

Pilat a ajuns ucigaș al lui Isus din slăbiciune, Iuda, din orbirea unor patimi (inclusiv nesațul de arginți), iar fariseii din pură răutate și din perversiune propriu-zisă.

În contrast cu soarta celor nelegiuși este destinul luminos al celui drept, care este comparat cu un pom verde sădit pe malul apei, o comparație foarte grăitoare pentru evrei, a căror țară este la granița pustiului. Pomul roditor la care face aluzie psalmistul este desigur palmierul, pururi verde și roditor când este sădit lângă o apă curgătoare. Apa e simbolul harului ce dă tărie și viață sufletului nostru, așa după cum palmierul își găsește izvorul vigorii și rodniciei sale în apa vie care-i udă rădăcinile.

⁹ Cf. *ibidem*

Contrastul dintre fericirea dreptilor încă din această viață și pieirea neleguiușilor îl face pe psalmist să deschidă o zariște în care mijște deja ceva din lumina de plină zi a Evangheliei când vorbește despre judecata din urmă. Dar chiar făcând abstracție de judecata finală – ce va eterniza diferit fericirea dreptilor și osânda neleguiușilor –, chiar și aici pe pământ, în general soarta dreptilor este mai bună și mai ales mai plăcută și plină de adevărată bucurie decât a celor păcătoși.

Ce bucurie poate fi mai deplină și mai înviorătoare decât aceea a unei inimi și conștiințe curate? Sau pentru un păcătos înrăit, ros de remușcări și insomnii, poate fi o povară mai înăbușitoare decât momentul adevărului?

De ce și de unde această deosebire? Psalmistul răspunde: fiindcă Dumnezeu știe și întărește calea dreptilor, în timp ce necredincioșii se pierd în propria lor rătăcire, întrucât „calea lor”, adică felul lor vinovat de a fi, de a se purta și de a lucra e urgit de Dumnezeu și nu va putea suporta rigoarea dreptei lui judecăți. Ce deosebire izbitoare față de fericirea celui drept, a cărui conștiință e veselă și senină și ale cărui întreprinderi sunt în mod normal prospere!¹⁰

Ps. 1, prin gândurile de care e străbătut, constituie o inspirată și minunată introducere la poetica psalmilor și un motiv dominant ce se va răsfrângă melodnic în întreaga Psaltire.

¹⁰ Vezi comentariul la psalmul 36.

Psalmul 2

Viziunea profetică a dramei Răscumpărării

I

1. *De ce sunt, oare, în fierbere popoarele păgâne
 Și neamurile urzesc deșarte uneltiri?*
2. *Pentru ce regii pământului se răzvrătesc ei, oare,
 Și între ei conspiră mai marii acestei lumi,
 Spre a se împotrivă Domnului și lui Mesia al Său?*

Selah

3. *„Pravilele lor să le aruncăm departe de la noi,
 Să rupem cu ei orice legături!”*

II

4. *Dar Cel ce locuiește în cer surâde,
 Domnul își bate joc de ei.*
5. *El îi va mustra la timpul Său,
 Întru mânia Sa,
 Și îngrozi-i-va întru urgia Sa:*
6. *„Pe Mine M-a uns rege peste Sion,
 Muntele Său cel sfânt”.*
7. *Iară Eu vesti-voi decretul cel etern,
 Precum Domnul Mi-a grăit:
 „Fiul Meu ești Tu, Eu astăzi Te-am născut.*
8. *Cere-Mi, și-Ti voi da: Neamurile, moștenirea Ta,
 Și marginile lumii, stăpânirea Ta.*
9. *Cu sceptru de fier Tu le cârmuiiește
 Și-n țăndări le zdrobește,
 Ca pe un vas de lut!”*

III

10. *Așadar, regilor, luați seama
 Și îndreptați-vă, cei ce ocârmuiți pământul.*
11. *Pe Cel Veșnic, cu teamă adorați-L
 Și-I sluijiți Lui cu bucurie și cutremur.*
12. *Vă înciniați Lui din inimă.
 Mânia Sa să nu vă ajungă
 Și calea rătăcind, să nu pieriți.*
13. *Căci mânia Lui e gata să se aprindă:
 Fericiti sunt toți aceia
 Ce în El și-au pus nădejdea!*

Stihul	
VIZIUNEA DRAMEI RĂSCUM-PĂRĂRII	1-ul personaj: Lumea { Păgâni Evrei Regii pământului } Se coalizează împotriva Domnului și a lui Mesia uneltesc se răzvrătesc sfidează rupând orice legătură 1 al 2.-lea personaj: Domnul { Astăzi: zâmbește de zădărnicia eforturilor lor..... La timpul său: îi va pedepsi 4 al 3.-lea personaj: Isus Cristos { Cine este El? Mesia } Rege și Mesia prin ungere divină Fiul lui Dumnezeu prin naștere eternă 6 Ce va face? Mesia { Va obține drept împărăția întregul univers Va cârmui lumea cu tărie 8 Concluzie: O lume { Pricepe și ascultă Supune-te Domnului Închină-te din inimă Grăbește-te, că-ci mânia Lui e gata să se aprindă 10 11 12 13 a Epilog: Fericiti cei ce se incred în EL 13 b,c

Lămuriri

Așa cum observasem și la Ps. 1, nici acesta nu are nici un titlu în textul ebraic.

1 a) „De ce...”, în ebr. *lamah*: psalmistul intră direct în materie, rămânând consternat și indignat în fața priveliștii oferite de revolta neamurilor împotriva lui Dumnezeu și împotriva Unsului său. Însuși felul de a pune întrebarea e semnificativ: „La ce bun?” e o fină ironie chiar dintru-nceput.

„sunt în fierbere...”, ebr. *rāgēšū* (se agită sau sunt în fierbere); verbul ebraic indică o întrunire tumultuoasă și agitată.

„popoarele...”, ebr. *goyīm*, sunt popoarele păgâne, în opozиie cu Israel, poporul lui Dumnezeu.